

SPECIÁL – Vrané nad Vltavou

197rcadlo

Jubilejní vydání
993-1993-2018

FOTOREPORTÁŽ Z OSLAV MILENIA 1993

12. 9. 1993 – mši sv. sloužil arcipat benediktinského kláštera v Břevnově Anastáz Opasek

19. 9. 1993 – mši sv. sloužil pražský arcibiskup a primas český Miroslav Vlk

OBSAH

SLOVO NA ÚVOD

Slovo starostky	2
Vrané nad Vltavou a Skochovice v datech ...	5
1993–1993–2018.....	8

VYBÍRÁME ZE ZRCADLA Č. 98/1993

Slovo starosty	10
993 Milenium 1993	14
Báseň Vzpomínka	16

VYBÍRÁME ZE ZRCADLA Č. 99/1993

Jak vznikl nový znak	16
Náš první den.....	22
Poděkování	23
8 hlav má Ústava ČR.....	23
Kde domov můj?.....	24

VYBÍRÁME ZE ZRCADLA Č. 100/1993

Poezie a život.....	25
1000 let Milenium	28
Vzácní hosté	29
Dopis Kanceláře prezidenta republiky.....	30
Výstava	31
Slavnostní koncert.....	31
Znak a vlajka obce	32

VYBÍRÁME ZE ZRCADLA Č. 101/1993

To není možné	34
Několik vět z myšlenek J. A. Komenského ..	34
Bylo by opravdu nevděčné	35
Staroměstské náměstí slavilo naše Milénium	38

SLOVO NA ÚVOD

Milí čtenáři.

Do rukou dostáváte mimořádné číslo ZRCADLA, kterým chceme připomenout významné jubileum naší obce a poohlédnout se trochu do historie. Pro ty z vás, kteří jste starší, události z r. 1993 připomeneme – žijící aktivní účastníci si jistě nostalgicky zavzpomínají – pro ty mladší a nově přistěhovalé snad to bude zajímavá informace, přispívající k bližšímu poznání obce, ve které žijí. Kromě historických údajů a přehledu akcí k MILENIU v r. 1993, přetiskujeme (přepisem) články z čísel 98, 99, 100 a 101, vztahující se k přípravám a hodnocením akcí tohoto jubilejního roku. Přidáváme i malý výběr z dokumentárních fotografií, jejichž autorem je pan Ladislav Ryšánek, s jehož vědomím je přetiskujeme. Příjemné chvíle u tohoto ZRCADLA vám přeje

ReRa

SLOVO STAROSTKY

Vážení a milí spoluobčané,

v letošním roce slavíme 1025 let od založení naší obce, jsme jednou z nejstarších ne-li vůbec nejstarší vesnice v blízkém okolí, převážná většina okolních obcí byla založena po roce 1200. Dějiny Skochovic a Vraného jsou spojeny, obě obce jsou písemně poprvé zmiňovány již r. 993 v zakládací listině břevnovského kláštera, kdy obě obce klášter obdržel darem od Boleslava II. V roce 1407 došlo ke změně majitele, obce byly prodány klášteru zbraslavskému. V roce 1437 císař Zikmund připsal Vrané i Skochovice Matěji ze Skuhrova a Petrovi z Obořiště. Zbraslavský klášter však obě obce vyplatil. Později přešly do vlastnictví karlštejnského purkrabího Beneše z Weitmílu, do opatství Komořanského. Po velké konfiskaci je r. 1622 opět koupil

Zbraslavský klášter. V jeho majetku zůstaly až do r. 1785, kdy císař Josef II. Zbraslavský klášter zrušil a obce připadly náboženskému fondu. Po zrušení nevolnictví získaly obce samostatnost, v zápisu z r. 1883 uváděny jako Spojené obce Vrané-Skochovice. Společný název později měněn na Skochovice s osadou Vrané nebo Skochovice-Vrané, správní obcí s důležitými úřady (škola, poštovní úřad, nádraží, obecní úřad, četnická stanice, kino, papírna a elektrárna) bylo Vrané. V obci byla také bohatá tradice revolučního hnutí, stávkový boj zejména dělníků zdejší papírný v letech 1855, 1906, 1920 a 1932. Později zde bylo vybudováno přístaviště lodní osobní dopravy. Žila zde i řada významných osobností. Závodním lékařem v papírně byl spisovatel Vladislav Vančura, svůj ateliér zde měl malíř a ilustrátor Karel Müller, žil zde hudební skladatel Jaromír Vejvoda a zakladatel zdejší hudební školy, dirigent František Přenosil. Jako dělník v papírně pracoval lidový hudebník a skladatel Jaroslav Kopáček. Obec Skochovice si oblíbila řada vý-

značných osobností, ve Vltavě u Skochovic chytala ryby operní pěvkyně Ema Destinová, po druhé světové válce si ve Skochovicích postavila chatu "Herma" rodina spisovatele Oty Pavla. Žil zde také filmový scénárista Jan Mareš (např. scénář k filmu Práce).

Jsou dohady, že součástí Vraného nad Vltavou byl i hrad na Homoli, nyní nazývané jako Zvolská Homole. Historikové z muzea v Jílovém u Prahy mluví o Vranské Homoli (Zvole byla založena až po roce 1267). Kdy byl hrad postaven, bude možné s jistotou říci, až po provedení důkladného archeologického průzkumu místa (Tomáš Durdík: Encyklopedie českých hradů Libri 1999). V jeho blízkosti se nacházel pravděpodobně velký zlatý důl. To by dokládala i některá pomístní jména jako např. V Rýžích, místo kde se rýžovalo zlato.

Pamětihodnosti: barokní kostel sv. Jiří, na hřbitově barokní márnice, přehradní nádrž s vodní elektrárnou, 1 km od obce vrch Homole, na něm přírodní rezervace a naučná stezka Zvolská Homole. (Zdroj: POCHÉ, Emanuel; et al. Umělecké památky Čech. 1. vyd. Sv. 4. Praha: Academia, 1982, s. 267., Okolí Prahy západ. 1. vyd. Praha: Olympia, 1990, s. 421).

Důležité mezníky

- V roce 1819 se začala na jaře stavět školní budova, která byla 20. září 1819 dokončena. Škola byla jednotřídní s bytem pro učitele.
- Roku 1837 byl položen základní kámen továrny vranské papírny, jejím zakladatelem byl Bohumil Haase. Od následujícího roku byl již v provozu první papírenský stroj. Dlouhá tradice výroby papíru skončila v roce 2000 a budova místních papíren byla rozprodána.
- Rozmach továrny způsobil, že roku 1872 chodilo do vranské školy 185 dětí, což pro jednoho učitele v jedné třídě bylo velmi obtížné, dnes si to neumíme vůbec představit. V tomto roce se tedy vranská škola rozšířila o jednu třídu a stala se školou dvoutrídní.
- V roce 1905 byla založena obecní knihovna, kterou vedl pan Josef Zíkl, ředitel zdejší školy.
- Dne 18. 8. 1912 pak byl založen hasičský sbor ve Skochovicích a otevřena hasičská zbrojnice.
- Železniční doprava byla na zdejší trati zahájena v roce 1897. Tunel mezi Jarovem a Vraným byl proražen pod vedením italských odborníků v roce 1896. Zastávka ve Skochovicích byla otevřena až roku 1934.
- Kdy byl zřízen přívoz, nevíme, ale je provozován několik století. Počátkem 20. století byl přívoz převeden z majetku papírny do obce.
- Současná budova obecního úřadu byla postavena v roce 1911, v roce 1922 bylo přistavěno patro, budova byla několikrát renovována. Kromě dvou bytů zde byl již za první republiky obecní úřad, také zde jistou dobu byla pošta, obecní knihovna. Kanceláře místního hospodářství, od roku 1945 do roku 1989 sídlo Místního národního výboru. Posledních stavební úpravy proběhly v roce 1997.
- V červenci 1924 přípravný výbor podal přihlášku k tehdejší pražské fotbalové župě a 1. září 1924 se Vranský SK stal právoplatným členem.
- Sokolovna - sídlo TJ Sokol Vrané byla postavena ze sbírek občanů v roce 1926. Dne 10. 4. 1932 byl u sokolovny zasazen Tyršův kámen.
- V roce 1927 byla ve Skochovicích založena osada Zlaté slunce, prvním šerifem byl pan Augustin Semerák.
- V letech 1930 až 1936 byla postavena přehrada s elektrárnou.
- V roce 1935 byla současně se stavbou první přehrady na Vltavě dokončena i budova nové školy. Nesla název T. G. Masaryka.

- V roce 1936 byla založena ve Vraném první skautská družina Tygrů, prozatím patřící do střediska ve Štěchovicích.
- V roce 1943 měla obec Vrané a Skochovice dohromady 1890 obyvatel ve 263 domech a bylo zde postaveno 100 chat. Elektrifikace obce byla provedena až v roce 1941, pět let po postavení zdejší elektrárny.
- Po roce 1945 postavila obec dva obytné domy celkem pro 8 rodin, byly vydlážděny nebo vyasfaltovány veřejné komunikace, provedlo se nové veřejné osvětlení, byl namontován obecní rozhlas, bylo započato s úpravami veřejných prostranství, byly rekonstruovány obě budovy základní školy a byla opravena budova obecního úřadu. Papírna při rozšiřování výroby postavila řadu obytných domů. V akcích "Z" byla postavena silnice z Vraného na Zbraslav, byly postaveny dvě budovy mateřské školy, vybudována čistírna odpadních vod a první 3 části veřejné kanalizace, postaveny dvě prodejny potravin, zbudována nová hasičská zbrojnice, byl vybudován letní vodovod užitkové vody asi pro 70 domů, rekonstruován dům č. p. 148 pro služby, po válce konfiskovaná budova byla přestavěna na hudební školu.
- Do roku 1950 nesla obec skládající se z osad Skochovice a Vrané název Skochovice.
- 1990 založena ve Vraném nad Vltavou společnost MEGAFYT.
- Odpadový dvůr byl zprovozněn roku 1997.
- V roce 2007 byla u školní budovy z roku 1935 postavena nová školní budova pro žáky 2. stupně a nové hřiště s umělým povrchem.
- V roce 2014 byla dokončena nová školní jídelna, cyklostezka z Jarova do Vraného nad Vltavou.
- V září 2015 začala jezdit nová pravidelná autobusová linka č. 445 Vrané nad Vltavou – Březová – Oleško, v prosinci 2015

- V březnu 2016 byl uveden do provozu "Vodojem Vrané" a rekonstruované komunikace Pod Sokolovnou a K Zastávce.
- Roku 2017 byl upraven prostor před školou, byly vybudovány autobusové zastávky, parkoviště, chodníky a zrekonstruována komunikace U Školy.
- V červenci 2018 se začala budovat nová mateřská škola, dotace EU je cca 50 mil Kč, celková investice 64 mil. Kč.
- Dne 11. 7. 2018 byla obci přidělena dotace EU ve výši 63 mil Kč na výstavbu a rekonstrukci ČOV, celkové náklady činí 97 mil. Kč.

Zdroje a použitá literatura:

Obecní, školní a farní kronika

Okolí Prahy západ. 1. vyd. Praha: Olympia, 1990, s. 421.

POCHE, Emanuel; et al.: Umělecké památky Čech. 1. vyd. Sv. 4. Praha: Academia, 1982, s. 267.

www.junak-vrane.cz, www.vranenadvltavou.cz/historie, www.sk-vrane.cz

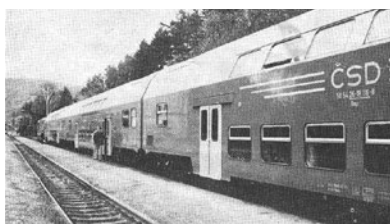
Dana Ullwerová, starostka obce

VRANÉ NAD VLTAVOU A SKOCHOVICE V DATECH

- » založení obcí Vrané a Skochovice – 993 dle darovací listiny Boleslava II. Břevnovskému klášteru, listina však vznikla téměř o 300 let později
- » doklad o majet. poměrech obcí Skochovice a Vrané – 1352–1405
- » kostel – prvé přímé zprávy 1352, 1756, 1692
- » ostrov v řece – 1380 první zmínka
- » přívoz – 1392, nové lano 1912
- » změna majitele obcí – 1407 obce byly prodány Zbraslavskému klášteru
- » 1.soupis majetku obyvatel (rolníků, chalupníků...) – 1652 (rozhodl Český sněm)
- » zvon sv. Jiří – 1663, přelítý 1842 (90kg)
- » zvon sv. Markéta – 1663, přelítý 1915 (68,5kg) – všechny zvony byly zabaveny v r. 1917 k přelítí na vojenská děla, jediný vrácen v r.1919, vydržel i přes II.světovou válku, kdy se rovněž zvony zabavovaly k vojenským účelům
- » zvon sv. Trojice – 1888 (83,5kg)
- » zvon sv. František Xaver – 1888 (29kg)
- » ZŠ stará budova – 1819, přístavby 1881, 1898
- » farní kronika – 1836
- » papírna – 1837
- » dům zvaný Rajčur – 1852

- » dům zvaný Bank – 1853
- » varhany v kostele od firmy Carl Wocelka a spol. z Prahy – 1853
- » křížek ve Skochovicích – 1876
- » nejstarší dochovaný zápis obecního výboru Wran-Skochovic – 1883
- » křížek „u váhy“ – 1884
- » první elektrické osvětlení v papírně (rozsvítil Křížík) – 1885
- » povodeň – 1890
- » kašany a lípa u kostela – 1894
- » železniční tunel – 1896
- » železniční trať, nádraží – 1897, oprava nádraží 2006

- » vlečka do papírny – 1897
- » železniční most ve Skochovicích – 1897
- » pošta – 1898
- » hřbitov – 1904, kaple – 1913
- » buky na hřbitově – 1904
- » lípa u samoobsluhy – 1904
- » založení knihovny – 1905
- » ZUŠ – budova 1905, LŠU – 1953
- » silnice do Zvole – 1907
- » Sokol – 1908 založen v hostinci p. Šůry čp. 16 (dnešní Hostinec U kaštanu)
- » Obecní úřad – 1911, přístavba – 1922
- » založení SDH, Hasičská jednota – 1912
- » SK – 1924
- » sokolovna – 1926
- » založení osady Zlaté slunce Skochovice – 1927
- » složena polka Škoda lásky (Jaromír Vejvoda) – 1927, v r. 2000 vyhlášena jako píseň století
- » Tyršův kámen – 1932

-
- » obecní kronika – 1933
 - » železniční zastávka Skochovice – 1934
 - » přehrada, elektrárna – 1936
 - » základní škola – 1936, přístavba – 2007
 - » 1. skautská družina Tygrů – 1936
 - » fotbalové hřiště – 1940
 - » elektrifikace obce – 1941
 - » nové varhany od firmy Medřický z Kutné Hory – 1942
 - » budova SK – 1945, nová – 2003
 - » pomník padlých – 1946
 - » rozhlas na nádraží – 1947
 - » Spolek zahrádkářů – 1949
 - » JZD 5. května – 1949
 - » rozorání mezí v polích – 1950
 - » společný název obcí „Vrané nad Vltavou“ – 1950
 - » otevřen II.stupeň ZŠ – 1953
 - » stará MŠ – 1964
 - » Zrcadlo – 1965
 - » hasičská zbrojnice – 1965
 - » zrušení nákladního přívozního prámu – 1965
 - » silnice Vrané - Jarov - Zbraslav – 1969
 - » založení MO ČSL – 1969
 - » nová MŠ – 1977
 - » Vranský lesní běh – 1979
 - » čistírna odpadních vod – 1980, zahájena výstavba kanalizace
 - » oddíl Nezmaři – 1987
 - » založen Sbor sv. Jiří – 1989
 - » založena firma Megafyt – 1990, v r. 1992 transformace Megafyt-R spol. s r.o.
 - » Klimaservis Sůva s.r.o. – 1991
 - » znak a vlajka obce – 1993 uděleno Poslaneckou sněmovnou u příležitosti Milénia
 - » CEV Zvoneček a ZO ČSOP 11/11 Zvoneček – 1996
 - » odpadový dvůr – 1997
 - » hřiště Akátek – 1997
 - » zahájeny koncerty Vranské hudební jaro – 1997
 - » zahájena stavba vodovodu – 2000
 - » skončení provozu papírny – 2000
 - » zdravotní středisko – 2002
 - » hřiště u zdravotního střediska – 2002
 - » hřiště u Rajčuru – 2002
 - » Vejvodův pomník u OÚ – 2002
 - » povodeň – 2002
 - » Posvícení – 2006
 - » Rozsvěcení stromku – 2006 (zdobení stromku již od 1994)
 - » kolumbárium na hřbitově – 2006
 - » přístavba ZŠ – 2007

- » hřiště u ZŠ – 2007
- » Seniorek – 2007
- » Čarodějnice – 2007
- » Masopust – 2008
- » vykoupen pozemek v centru od ČD, zrušeny uhelné sklady – 2008
- » povodeň – 2010
- » akce pro seniory – 2012
- » MAS Dolnobřežansko – 2013
- » občanské sdružení Stará škola – 2013
- » sanace skalního masivu pod Homolí – 2013
- » povodeň – 2013
- » školní jídelna u ZŠ – 2014
- » cyklostezka – 2014
- » nový územní plán – 2014
- » farmářské trhy – 2014
- » linka 445 do Březové – 2015
- » vodojem – 2016
- » venkovní fitness – 2016
- » obecní policie Vestec – 2016
- » digitální varovný systém – 2016
- » ochrany před povodněmi – 2016
- » bankomat – 2018
- » zahájení stavby nové MŠ – 2018

B Ch

993–1993–2018

Vrané nad Vltavou spolu se Skochovicemi jsou jedny z mála obcí, které se mohou pochlubit doloženou tisíciletou historií. V letošním roce si připomínáme prvních 25 let již z dalšího tisíciletí, do kterého naše obec vstoupila oslavami v r. 1993. Nejdříve si ale připomeňme historii, jak nám ji přiblížil PhDr. Zdeněk Boháč, autor publikace *Z DĚJIN VRANÉHO A SKOCHOVIC*.

14. ledna 993

byly posvěceny (zřejmě provizorní) stavby **břevnovského opatství**, založeného „ke cti Matky Boží, svatého Benedikta a svatých Bonifatia a Alexia“. V zakládací listině – viz titulní strana – se píše, že český kníže Boleslav II. spolu s pražským biskupem Vojtěchem zakládají klášter, který mimo jiné byl obdarován vsí řečenou Navraném spolu s kostelem a hospity a Skochovice s rybáři. Je pravděpodobné, že na založení původní svatyně ve Vraném měl zásluhu sv. Vojtěch z rodu Slavníkovců. Tato krajina totiž náležela tomuto východočeskému rodu, který byl r. 995 vyvražděn na rodovém sídle v Libici nad Cidlinou z podnětu pražských Přemyslovců. Je známo, že na slavníkovské državě byly z popudu sv. Vojtěcha, syna Slavníkova, budovány miniaturní kostelíky, z nichž si dokonce některé zachovaly svou původní podobu. Kostel ve Vraném byl nepochybně zbudován pro zdejší obyvatele v nevelké vzdálenosti od brodu cesty, která směřovala od Libice k pohraničnímu slavníkovskému hradu Oseku, který byl s velkou pravděpodobností umístěn nad Všenorským potokem v blízkosti Klínce.

24. dubna 1993

byly zahájeny celoroční oslavy, kterými si naše obec připomínala svoji tisíciletou historii. Stalo se tak v den svátku patrona zdejšího kostela sv. Jiří. Tento kostel – i když byl v průběhu těch tisíci let několikrát přestavován (poslední barokní úprava je z konce 17. století), je nejstarší historickou budovou v naší obci. Je proto pochopitelné, že v něm byly oslavy zahájeny poutní mší, kterou celebroidl **generální vikář biskup Jaroslav Škarvada**. Mše se kromě místních zúčastnili mj. moravští přátelé z okolí Vracova. Odpoledne se uskutečnily dva fotbalové zápasy, v sokolovně koncert Orchestrálního sdružení Praha a večer ples, na kterém 12 párů z Bukovan a Vracova v moravských krojích tančilo Českou besedu.

V průběhu roku 1993 navštívilo v rámci slavností v historii obce nebývalé množství dalších významných osobností. Stručný přehled událostí v r. 1993 je následující:

1. 5. – Okresní kolo Svojsíkova závodu.
29. 5. – Slavnostní koncert současných i bývalých žáků ZUŠ
5. 6. – Soutěž hasičských sborů ve Skochovicích a dětské odpoledne
7. 6. – Přátelské utkání SK Vrané versus Stará garda Bohemians (**Rosický, Panenka** atd.)
12. 6. – Koncert **Štěpána Raka** a **Alfréda Strejčka** v kostele – spozor p. Milan Škoda
19. 6. – Povltavský turnaj fotbalového dorostu
26. 6. – GALAXIE – revue na vodních lyžích a taneční zábava SK Vrané
27. 6. – Veteran bicykl club – závod z vrchu: Březová-Vrané; repríza revue na vodních lyžích
11. 9. – Vyvrcholení oslav: slavnostní průvod ze Skochovic k pomníku padlých u hřbitova. V průvodu vedeném skauty pochodovaly mažoretky z Mariánských lázní za doprovodu jejich kapely, dále krojovaní hasiči, Vltavani ze Štěchovic. Davle a Prahy, bicykl club na kostitřasech a místní občané. Po projevech u pomníku odjely mažoretky s kapelou za doprovodu skautů a nezmarů do Prahy, kde s transparenty šly průvodem ze Staroměstského náměstí Pařížskou třídou k přístavišti parníků. Ve Vraném byla otevřena výstava fotografií a dokumentů v sokolovně. Odpoledne se parníkem vrátili účastníci průvodu. S nimi byli na přístavním můstku uvítáni: **ministr dopravy Stráský, pražský primátor Koukal a ředitel paroplavby Vitouš**, kteří následně navštívili výstavu v sokolovně. Odpoledne v kostele varhanní koncert **dómského varhaníka Otty Nováka**. Večer se na prostoru před branou papírny uskutečnilo představení ochotníků z Měchenic s příběhem předání zakládací listiny knížetem Boleslavem biskupu Vojtěchovi. Na zakončení slavného dne byl u kostela vypálen ohňostroj a na závěr poprvé rozsvíceno vnější osvětlení kostela.
12. 9. – Mši v kostele celebroidl **břevnovský arcipat Anastáz Opasek**, představitel kláštera, od jehož založení je odvozeno trvání obce. Při mši zpíval pražský sbor Cantus amici.
19. 9. – Slavnou mši sv. celebroidl **pražský arcibiskup Miroslav Vlk**. Po mši vykropil hrob po levé straně vstupní cesty ke kostelu, do kterého byly uloženy kosterní ostatky, nalezené kolem kostela při jeho opravách. V sokolovně se uskutečnilo slavnostní zasedání za účasti členů rodiny Haase – potomků zakladatelů vranské papírny, ministra obrany Baudyše s manželkou, přednostky okresního úřadu Benešové a PhDr. Zdenka Boháče, autora publikace „Z dějin Vraného a Skochovic“, vydané k tomuto jubileu a řada dalších pozvaných rodáků tuzemských i ze zahraničí.
28. 9. – V sále ZUŠ se uskutečnil druhý slavnostní koncert dřívějších i současných absolventů.

VYBÍRÁME ZE ZRCADLA

Č. 98/1993

Vážení spoluobčané.

Toto číslo Zrcadlo je odlišné od předchozích tím, že vychází jako první v nově vzniklé České republice, která datuje svou existenci od 1. ledna 1993, jako jeden z nástupnických států bývalé ČSFR.

Přesto, že názory na nutnost rozdělení 70 let starého státu jsou rozdílné, musíme vzít na vědomí, že skutečnost je taková, jaká je.

Toto rozdělení jistě přinese své kladné i záporné stránky, ale nemělo by v žádném případě narušit přátelství mezi Čechy, Moravany a Slezany na jedné straně hranice a Slováky na straně druhé. Že je možno toto přátelství zachovat, svědčí i kultivované a pokojné rozdělení republiky.

Do nového roku 1993 - prvního roku ČR vstupujeme s nadějí, že tato republika bude skutečně demokratická, abychom se cítili jako v dobrém domově šťastni a spokojeni. K tomu bude třeba, aby všichni občané nechápali pojem demokracie jako nástroj k provozování event. obhajování pouze svých vlastních zájmů. Bude třeba větší rozvahy, trpělivosti, pracovitosti a čestnosti.

Tento letopočet je významný nejen pro republiku, ale i pro naši obec. V tomto roce oslavíme tisícileté výročí jejího založení doložené písemnou zprávou o její existenci. Toto vzácné jubileum se týká nás všech. Mělo by se promítnout ve vztahu občanů k oběma částím obce, což je možno zdokumentovat formou úpravy domů, plotů, osazení oken i okolí květinami a úklidem okolí svého bydliště. Vyzýváme proto všechny občany - pomozte nám udělat obec takovou, aby se nám líbila a nemuseli jsme se za ni stydět.

Že to nebude jednoduché, není třeba připomínat, protože ne všichni se dostatečně projevují jako "občané", ale je nutno věřit, že se nám to podaří, i když to bude trvat delší čas.

Přejeme proto naší obci i nové České republice hodně štěstí.

Jiří Peřina – starosta

Pamětní mince vydaná k Mileniu

Prezidentské vlajky nesly od r. 1920 nápis PRAVDA VÍTĚZÍ. Protektorátní vlajka z r. 1939 byla bez hesla. Vlajka z roku 1990 nesla latinské VERITAS VINCIT - kompromis mezi českým a slovenským nápisem, byl by býval byl rozdělen jen v jednom písmenu. Heslo PRAVDA VÍTĚZÍ užívali nejenom husité, ale i český král Jiří z Poděbrad.

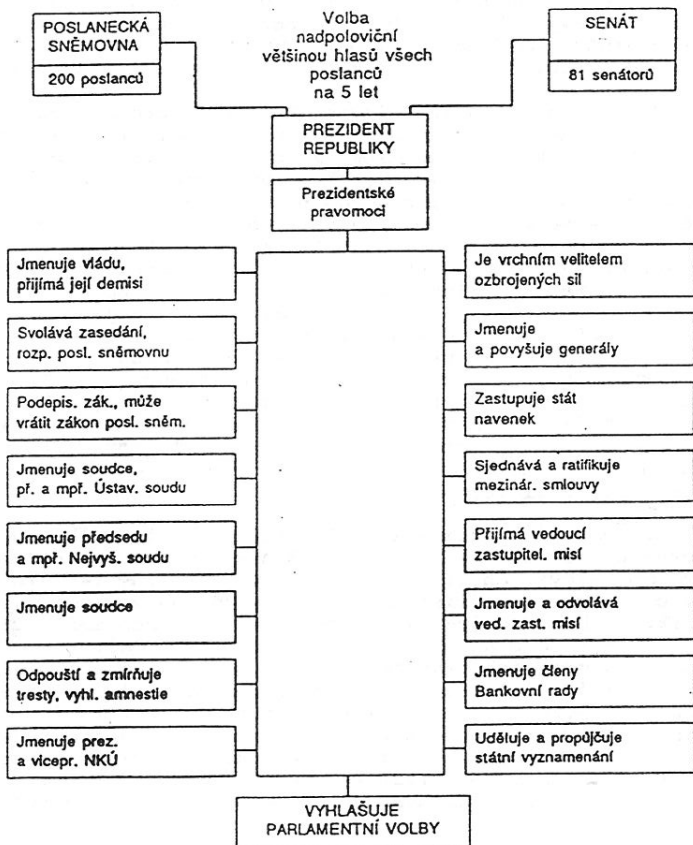

"SLIBUJI VĚRNOST ČESKÉ REPUBLICE. SLIBUJI, ŽE BUDU ZACHOVÁVAT JEJÍ ÚSTAVU A ZÁKONY. SLIBUJI NA SVOU ČEST, ŽE SVŮJ ÚRAD BUDU ZASTÁVAT V ZÁJMU VŠEHO LIDU A PODLE SVÉHO NEJLEPŠÍHO VĚDOMÍ A SVĚDOMÍ."

CO MŮŽE

podle ústavy ČR

ČESKÝ PREZIDENT?

FOTOREPORTÁŽ Z OSLAV MILENIA 1993

Zahájení 24. 4. 1993

Zahájení 24. 4. 1993

FOTOREPORTÁŽ Z OSLAV MILENIA 1993

Poutní mši sv. celebroid generální vikář pražské arcidiecéze biskup ThDr. Škarvada; Koncelebranti: Jílovský vikář a administrátor ve Vraném P. Hošek, zbraslavský farář P. ThDr. Tupa ze Zbraslavi a štěchovický farář P. Bubeníček. Mše sv. se mj. zúčastnili i přátelé z Moravy – Bukovan a Vracova

Zahájení 24. 4. 1993

993 MILENIUM 1993

O úvodní článek k historii naší obce jsme požádali vědeckého pracovníka Akademie věd České republiky PhDr. Zdeňka Boháče, CSc.

K letošnímu jubileu Vraného a Skochovic.

V letošním roce si připomínáme tisíc let od založení prvního mužského benediktinského kláštera v Břevnově. (Založení kláštera je doloženo originální listinou z 31. května 993, která je otištěna v souboru nejstarších našich listin - Codex diplomaticus et epistolaris regni Bohemiae, Pragae 1904, č. 38, str. 43-46). Díky tomu, že prvotní pamětní zápis o založení kláštera byl převzat do listiny, zhotovené ve 13. století a hlásící se k roku 993, Vrané n. Vltavou a sousední Skochovice jsou jedny z mála obcí, které se mohou pochlubit svou starobylostí. Obě vsi byly založeny na pomezí nejstaršího sídelního území kmene Čechů, v místech, kde přecházelo do lesnatého středního Povltaví. Nelze se tedy divit, že již v posledním desetiletí 10. století byly darovány břevnovské řeholní komunitě a že v r. 1000 nedaleko odtud oblast při soutoku Sázavy s Vltavou byla rovněž odevzdána kolonizačnímu řádu benediktinů, kteří založili ostrovský klášter u Davle a v následujících stoletích se zasloužili o kolonizaci této krajiny.

V zakládací listině břevnovského kláštera se praví, že český kníže Boleslav II. spolu s pražským biskupem sv. Vojtěchem zakládají klášter, který mimo jiné je obdarován vsí řečenou Na Vraném spolu s hospity a kostelem, k němuž plynou desátky z knížecího dvorce v Radotíně. Je pravděpodobné, že na založení původní svatyně ve Vraném měl zásluhu pražský biskup sv. Vojtěch. Tato krajina totiž až do r. 997, kdy byla pražskými Přemyslovci vyvražděna Vojtěchova rodina - východočeští Slavníkovci - náležela tomuto rodu. Na statcích Slavníkovců byly zřejmě z popudu sv. Vojtěcha budovány miniaturní venkovské kostelíky, které jsou rozloženy při cestách směřujících od slavníkovské Libice nad Cidlinou do odlehlých rodových držav východních a jižních Čech. Kostel ve Vraném byl vybudován v nevelké vzdálenosti od brodu cesty, která směřovala od Libice k pohraničnímu Oseku, umístěnému při všensorském potoce v blízkosti Klínce. Kolonizační postup břevnovského kláštera se nemohl dostatečně rozvinout, protože vedoucí úlohu v okolní krajině převzal klášter na Ostrově u Davle a později zbraslavští cisterciáci.

Břevnovská listina ze 13. století velmi důkladně vytyčuje prvotní újezd kolem Vraného, jehož hranice jsou rovněž připomínány ve zbraslavských listinách z první poloviny 14. století. Starobylost břevnovské listiny dokazuje způsob vymezení klášterního majetku, jehož hranice byly určeny starými cestami a říčními toky. Rovněž i darování skochovických rybářů svědčí o tom, že hlavní obživou zdejších obyvatel bylo rybářství, které tehdy na přelomu 10. a 11. století ještě převládalo nad zemědělstvím. Vranský újezd je vymezen takto: na vltavském pravobřeží směřovala hranice újezdu od Královky hory směrem k západu lesním dolem podél hraničního potoka Dubná až k Vltavě. Severní hranici tvořil od Královky hory potůček Sála. Na vltavském levobřeží byl lesní újezd vymezen potoky Bukovnicí, Křemešnou a cestou zv. Slapčicí. Hranice levobřežní části újezdu se plně překrývá s dnešními katastrálními hranicemi Trnové, kterou břevnovský klášter založil v r. 1342. Ani velkorysé založení Trnové zřejmě nedokázalo zlepšit ekonomické podmínky této krajiny, takže břevnovský klášter počátkem 15. století celou vranskou državu i s Trnovou prodal a proto v břevnovském urbáři obsahujícím soupisy všech klášterních poddaných z r. 1406 se tyto vesnice již nevyskytují.

Doufáme, že uvedená fakta jsou dostatečným vysvětlením i pro ty čtenáře, kteří o oprávněnosti oslav Milénia pochybují, protože si zaměňují pojmy falsum a falsifikát.

Zakládací listina Břevnovského kláštera

V listině kníže Boleslav II. v roce 993 potvrzuje dary nově vzniklému klášteru a mezi nimi (9. až 11. řádek):

"Villam quoque Nawranem nomine cum hospitibus et ecclesia, ad quam de curia mea Radotyń decimam de omni proventu disposui. Scochovicz piscatores cum ipsa villa, cuius termini sunt Cralowa hora et duo rivuli Dubna et Scala cum flumine Wltawa et ex altera parte fluminis eiusdem a Bucownyce usque Cresmna et usque viam, que dictur Zlapcyce."

„Také ves zvanou Navraném s hospity a kostelem, k němuž jsem přidal desátke ze všeho užitku ze dvora mého v Radotíně. Ve Skochovicích rybáře s jejich vsí, jejíž hranice tvoří Králova hora a dva potoky Dubná a Sala (Skála) s řekou Vltavou a z druhého strany téže řeky potok Bukovice až ke Křemešné a k cestě, jež se jmenuje Slapčice“.

Vzpomínka

Složila Lenka Křišťůvková, Vrané nad Vltavou

*Ta naše obec Vrané, ta naše víska,
odjedu-li daleko, hned se mi, stýská.
Tam, kde jsme prožili dětství a mládí,
kde byli a jsou i moji kamarádi.*

*Ta skála vysoká, Homel se nazývá,
z té výšky dolů každý se rád podívá.
Dole v tom údolí, kostelík je malý,
a pod ním papírna, dělník tam stojí.*

*Kolem ní dolů, řeka se vine,
mohutná přehrada, ta je nad jiné.
Škola tam nad ní, pěkná a velká,
sokolovna na kopci, jesle a školka.*

*Dolů pak kepec, obecní úřad a nad ním lesy,
pod ním jsou obchůdky a stráně kdesi.
Nádraží hezké a dělnický dům se týčí,
uprostřed Vraného, mašinka tu fíčí.*

*Obcí se točí klikatá cesta,
pak lesík borový – a hřbitůvek – toť slzavá cesta,
tam spějí navždy – naši nejdražší ze sta.*

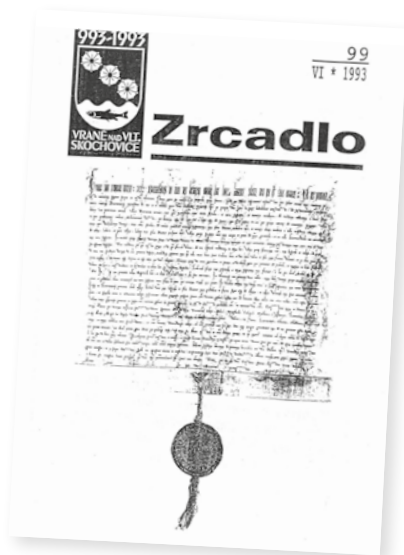
*To naše Vrané, kde jsme se zrodili, našli si lásky,
život nám uplynul a šedivěj vláskey.
Děti jsme tu vychovali, starali se a radovali,
je nám tady hezky, v tý naší zemi český.*

*Tu naši obec, ať máme čistou a hezkou, vždyť je to Vrané,
to přece musí být jak malované.
Také jak ta jarví poupatá,
ať mají něco po nás i naše vnoučata.*

VYBÍRÁME ZE ZRCADLA Č. 99/1993

JAK VZNIKL NOVÝ ZNAK

Na zasedání obecního zastupitelstva v Sokolovně, kde bylo na programu m. j. seznámení s novým znakem obce, bylo podáno vysvětlení, jak vznikl. Protože bylo přítomno jen velmi málo občanů a množí se dotazy, proč nový znak, otiskujeme dokumenty, které vše náležitě osvětlí.

OÚ Vrané
 Č.j. 648-92
 dne: 8. 9. 1992

ČNR
 Sněmovní 4
 Praha 1

Věc: Žádost o schválení znaku obce

Obec Vrané nad Vltavou již více než 20 let užívá znak, který vám v příloze předkládáme. Jeho autorem je grafik a rytec pan Jiří Ernest, rodák z Vraného nad Vltavou. V příštím roce oslaví naše obec 1000 let svého trvání, které je doloženo v darovací listině knížete Boleslava II., při založení břevnovského kláštera. K tomuto významnému výročí připravujeme kromě vlastních oslav Milénia i vydání historické publikace (ve spolupráci s historickým ústavem ČSAV) a řadu dalších propagačních materiálů, na kterých pochopitelně chceme užít náš znak. Rádi bychom však, aby znak byl oficiálně schválen vaší komisí a vyhlášen ČNR. Prosíme proto, aby jste jej posoudili a případné připomínky s námi projednali.

Popis znaku:

Levý horní kvadrant - věž kostela, registrované historické památky obce. Podoba věže odpovídá současné stavbě, která pochází ze 17. století. Již v roce 993 věnuje Boleslav II. "ves Vraný s kostelem a hospity" - čili už tehdy kaplička ve Vraném stála. Pravý horní kvadrant - symbolické znázornění papíru mezi válci. Obec je známa od minulého století výrobou speciálních papírů. Vedení papírny navrhuje nahradit písmeno P novou oficiální značkou papírny - viz vzor.

Levý dolní kvadrant - další typickou dominantou Vraného je přehrada a vodní elektrárna, postavená jako první na Vltavě, uvedena do provozu v roce 1936. Pravý dolní kvadrant - v historických dokumentech jsou zmínky o rybářích a hrnčířích, zejména ve Skochovicích, které jsou součástí obce Vrané nad Vltavou.

Barevné řešení jak je dosud užíváno:

pro tisk převážně černobílé, na vyšívaných znacích obecní policie modrobílé. Jako základní barevné řešení navrhuje opět kombinaci modré a bílé barvy (modrá - barva vody Vltavy) a to všude, kde je znak užíván samostatně nebo na barevném provedení tiskoviny.

Na jednoduché černobílé tiskovině je možno připustit černobílou kombinaci. Uvedený znak je již mezi našimi občany vžitý a podle našeho názoru vhodným způsobem kombinuje symboliku staré i nové historie. Byli bychom proto rádi, kdyby tento znak bez velkých změn byl vaší komisí doporučen ČNR ke schválení. Případné připomínky projednávejte laskavě se zástupcem starosty Ing. Alfonssem Limpouchem, tel. 499 382. Písemnosti zasílejte prosím na adresu našeho obecního úřadu.

Děkujeme za příznivé vyřízení a jsme s pozdravem

Ing. Alfons Limpouch
 zástupce starosty

Jiří Peřina
 starosta obce

Pozn. 2018: Jak vypadal původní znak je vidět v záhlaví vpředu uvedeného čísla 98/1993

Heraldická společnost v Praze

Kyjevská 11, 160 00 Praha 6

č.j. 39/92/Fi

Obecní úřad Vrané n/Vlt.

Praha 10. XI. 1992

Věc: návrh obecního znaku.

Na základě objednávky č.j. 648-92 z 8. září 1992 zasíláme návrh znaku obce Vrané nad Vltavou.

Zaslané dva emblémy jako znak obce nevyhovují. Jsou umístěny do štítu, ale do čtverce a ani stylizace není heraldická. Navíc čtvercový štít s velkým množstvím figur se nehodí do obecního znaku. Obecní znak totiž nemá být souhrnem pamětihodností lokality a nejrozšířenějších činností jejích obyvatel, ale je heraldickou zkratkou, která obec symbolizuje.

Proto Heraldická společnost v Praze přikročila k vypracování nového návrhu. Po dohodě se zástupcem starosty, Ing. Alfonsem Límpouchem, byl za základ vzat znak převora břevnovského kláštera. Tomuto klášteru bylo Vrané darováno zakládací listinou kláštera od Boleslava II., která je též nejstarší zmínkou o obci.

Převorským znakem byl modrý štít se třemi kosmými břevny stříbrné barvy, na prostředním byly tři červené, později zlaté, růže. Z tohoto znaku byly převzaty růže a stříbrná tinktura břevna byla použita jako tinktura pro štít. Stříbro též symbolizuje bílou barvu papíru, který se vyrábí v místní papírně. Modrá vlnitá pata štítu symbolizuje Vranskou přehradu, potažmo význam obce pro rekreaci.

Pstruh v modré patě štítu je pak připomínkou rybářů, kteří jsou v historii v obci zmiňováni.

Popis znaku: Stříbrný štít s modrou vlnitou patou, ve štítě se vidí tři červené růže se zlatými semeníky a se zelenými kališními lístky, růže jsou uspořádány kosmo pod sebou. V patě plave stříbrný pstruh.

Vlajka vychází z tohoto znaku.

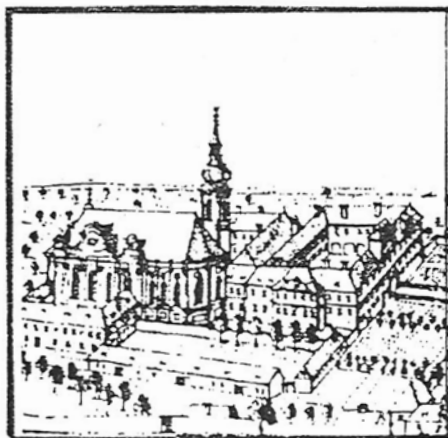
Popis vlajky: Vlajka je rozdělena na dvě nestejně části. Horní dvě třetiny vlajky jsou bílé s červeným kosmým pruhem o síle jedné čtvrtiny šířky vlajky. Spodní třetina vlajky je modrá.

Aby nabyl právní platnosti, je nutno tento znak předložit ke schválení Předsednictvu České národní rady. Předkládá se jak textová část, tak i kresba znaku i vlajky.

Za Heraldickou společnost v Praze

HERALDICKÁ SPOLEČNOST V PRAZE

PhDr. Michal Fiala

...identita národa
tkví
v tisíciletých
kořenech.

FOTOREPORTÁŽ Z OSLAV MILENIA 1993

Průvod ze Skochovic do Vraného

Průvod ze Skochovic do Vraného

FOTOREPORTÁŽ Z OSLAV MILENIA 1993

Průvod ze Skochovic do Vraného

Průvod ze Skochovic do Vraného

NÁŠ PRVNÍ DEN

Na slavnostní zahájení 1000. výročí Vraného a Skochovic jsme se chystali dlouho s různými pocity, přáními i pochybnostmi. Najednou byl ten den za dveřmi.

Opravdu se v obci uklízelo, téměř do posledních hodin před sobotou 24. dubna. Starší žáci, Nezmaři, skautky a skauti vyklízeli různá zákoutí, čistili potok, zametali. Připojila se celá řada dříve narozených občanů, kteří příkladně pomohli, aby Vrané a Skochovice v pěkném prostředí přivítaly své "poutové hosty".

Bohužel, mnohé zůstalo nedostavěno, nedokončeno, neuklízeno. Ale ještě máme další příležitost - v září budou hlavní oslavy.

Na vranskou pouť zpravidla prší a je chladno. Rozkvetlá příroda letošních horkých dubnových dnů byla kouzelným rámcem slavnostního zahájení na vršku u kostela. První se zde objevily opravdové pouťové stánky. Nabízely pamětní medaile, nový plán obce, marcipány v podobě nového vranského znaku, malé i velké poutové koláče, občerstvení různých chutí.

V devět hodin se dostavila dechová kapela naší umělecké školy. Pod taktovkou p. uč. Ackermanna přinesla radost a pohodu z pěkného dne. Dopravu a příchod hostů ke kostelu řídili Nezmaři, skauti i členové místní policie.

Uvítací proslov starosty obce byl neformální, lidsky prostý. Právě takový byl příchod gen. vikáře pražského p. biskupa ThDr. Jaroslava Škarvady. Na slavnostní mši byli přítomni hosté i desítky našich občanů. Zasluhou p. Tomka, který profesionálně ozvučil celé prostranství, sledovali další hosté průběh obřadu uprostřed svěží přírody - před kostelem. Závěrečný chorál Svatý Václave a česká státní hymna zněly velebně a dojmavě. Byla to krásná tečka za slavnostním zahájením. Konstatovala to v rozhovoru i paní PHDr. Neradová z žurnalistické fakulty Univerzity Karlovy v Praze, která byla nenápadným hostem a pozorovatelem.

Náměstíčko u kostela v poledne osiřelo, hosté se přemístili do prostor obecního úřadu. Osobní zápisy v pamětní knize svědčí o tom, že všichni přejí našim spoluobčanům dobré sousedské soužití, rozkvet obce, zachování krásného přírodního prostředí. Pan biskup Škarvada napsal: „Kéž Bůh žehná Vranému a Skochovicům.“

Po obědě se celé rodiny vydaly k sokolovně, kam náš obecní úřad po mnoha letech pozval pouťový lunapark. Malí i velcí do sytosti užívali různých atrakcí a dobyt.

V 16:00 hodin zazněly ze sálu sokolovny první tóny slavnostního koncertu Orchesterálního sdružení Praha, pod taktovkou mladého dirigenta Michaela Kepřta. Stovka posluchačů odměnila výkony orchestru nadšeným potleskem. Rozechvěle jsme naslouchali závěrečné skladbě Fr. Škroupa "Chrudimská předehra", končící motivem naší krásné státní hymny.

Při zahájení společenského večera jsme si s lítostí uvědomili, jak je naše sokolovna malá, na vybavení chudí. Ale nemožno se stalo skutkem díky obětavosti členů výboru Sokola sportovního klubu. Tanec byl zahájen po krátkém projevu J. Peřiny a všichni jsme nedočkavě vyhlíželi naše milé moravské hosty z Kyjova, Bukovan a Sulovic. Jejich předtančení uvedl Ing. Karel Pelikán z Vracova. Když líčil, jak na jejich bále vstoupí do sálu 300 krojovaných dvojic k předtančení České besedy, srdce se nám zachvělo. Úderem 21. hodiny při doprovodu Podlesanky nastoupili do omezené prostoty sálu dvacetčtyři mladých děvčat a chlapců v překrásných kyjovských krojích. Nezačali hned očekávaný tanec. Krásně se proplétali, ukláněli, natrásali, až se dívky konečně dostaly ke svému nejmilejšímu.

Vranská, dříve narozená generace, zavzpomínala na krojované žáky LŠU, kteří zahajovali plesy předtančením České nebo Moravské besedy pod vedením M. Hájkové a M. Ziklové. Také tradiční plesy SRPŠ vranské školy byly zahajovány předtančením obou besed.

Zážitek z vystoupení mladých Moravanů je nezapomenutelný. Při závěrečné polce zazářil celý sál krásou naší bratrské moravské země.

A ještě dlouho do noci tančili mladí i dříve narození za vyhrávání Podlesanky. Byli jsme šťastni, že slavnostní den je za námi. Díky krásný jarní večere, díky přírodo, díky všichni obětaví spoluobčané. Dobrá věc se podařila!

Opravdu se všechno podařilo? Žádné "pihy na kráse" zahajovacího dne nebyly?

ALE ANO! Neznámí vandalové zničili dvě vysoké máje, které při vstupu do obce postavili skauti a členové obecního zastupitelstva.

Podnapilí účastníci tanečního večera se agresivním způsobem snažili zkazit dobrou náladu zástupců obce a obětavých pořadatelů. Posléze i redaktor Blesku Stanislav Čech nevhodným způsobem uvedl v nedělním vydání oslavy Milénia v naší obci.

Ale - to jsou jen maličkosti proti dobrému pocitu desítek spokojených hostů i našich občanů. S chutí do další práce!

J. B.

PODĚKOVÁNÍ

Všem, kteří se úklidem, organizací a osobním zapojením podíleli na zdařilém průběhu zahájení oslav Milénia.

Místním podnikatelům, kteří přispěli na pořízení venkovního osvětlení kostela:

**Benedetti Jiří, Drahorád Petr, Malíř Tomáš,
Novotný Stanislav, Novotná Barbora, Šťastný Jiří.**

8 HLAV MÁ ÚSTAVA ČR

My, občané České republiky v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, v čase obnovy samostatného českého státu, věrni všem dobrým tradicím dávné státnosti zemí Koruny české i státnosti československé, odhodláni budovat, chránit a rozvíjet Českou republiku v duchu nedotknutelných hodnot lidské důstojnosti a svobody jako vlast rovnoprávných, svobodných občanů, kteří jsou si vědomi svých povinností vůči druhým a zodpovědnosti vůči celku, jako svobodný a demokratický stát, založený na úctě k lidským právům a na zásadách občanské společnosti, jako součást rodiny evropských a světových demokracií, odhodláni společně střežit a rozvíjet zděděné přírodní a kulturní, hmotné a duchovní bohatství, odhodláni řídit se všemi osvědčenými principy právního státu, prostřednictvím svých svobodně zvolených zástupců přijímáme tuto Ústavu České republiky.

KDE DOMOV MŮJ? *

(Fr. Škroup – J. K. Tyl)

1.
Kde domov můj?
Kde domov můj?
Voda hučí po lučinách,
bory šumí po skalínách,
v sadě stkví se jara květ,
zemský ráj to na pohled;
a to jest ta krásná země,
země česká, domov můj,
země česká, domov můj!

2.
Kde domov můj?
Kde domov můj?
V kraji znáš-li bohumilém
duše útlé v těle čilém,
mysl jasnou vznik a zdar,
a tu sílu vzdoru zmar?
To je Čechů slavné plémě,
mezi Čechy domov můj,
mezi Čechy domov můj!

*Píseň ze zpěvohry „FIDLOVAČKA“ Z R. 1834

Zmínky o naší české hymně v článku „Náš první den“ inspirovaly naši redakční radu (přes veškeré výzvy zatím stále jen pí. uč. Zlámalíková a já) k otštění jejího plného znění, t. j. obou slok. Snad Vás bude zajímat i informace o vzniku naší hymny, kterou otiskujeme z publikace „Ema Destinnová a František Škroup v Trnové nad Vltavou“, kterou jsme si vypůjčili v základní škole. Ze spisku, jehož autorem je pan Václav Valeš, učitel, který působil v Trnové v letech 1929–32, vyjímáme:

František Škroup

*Poslechněme si, co o Františku Škroupovi napsal prof. Josef Plavec:
(Brožurku vydalo nakladatel Orbis r. 1946).*

František Škroup, skladatel prvé české opery a tvůrce naší národní hymny, vzešel, jako tak mnozí naši hudebníci z kantorského prostředí. Rod Škroupů byl svým původem a kořeny selský. Skladatelův praděd byl panským šafářem na Chrudimsku, děd již kantorem na Včelákově (poblíž Ležáků!) a Škroupův otec, Dominik, kantorem v několika obcích na Pardubicku. Nejvíce let působil v obci O s i c í c h pod Kunětickou horou. Zde se mu 3. června 1801 narodil syn František, kromě něhož měl ještě osm dětí. Z nich známe ještě Škroupova mladšího bratra Jana Nepomuka Škroupa, nar. r. 1811; je to skladatel písně znárodnělé „Bývali Čechové“, a pozdější ředitel kůru svatovítského chrámu na Hradčanech. Pro jeho národní uvědomění bylo pak nejdůležitější, že na další studie gymnasijsní přišel do Hradce Králové. Toto východočeské město bylo, jak víme z Jiráskova „F. L. Věka“, tou dobou rušným buditelským střediskem. Zde v biskupském semináři působil vlastenecký kněz P. Josef Liboslav Ziegler, české knihy a písničky tiskl a vydával Jan Hostivít Pospíšil a na gymnasium právě tehdy přišel jako mladý profesor Václav Kliment Klicpera, za nímž sem z Prahy putoval i student Josef Kajetán Tyl. Náhodou byl právě Klicpera třídním Škroupovy třídy, do které chodil i Josef František Smetana, bratranec Bedřicha Smetany, – pozdější buditel české Plzně.

Faktem je, že právě v témže roce, kdy Škroupovi zemřela jeho manželka Vilemína (1838), kupuje **jeho bratr Václav Škroup** dvůr Trnovou se zámečkem. Zajisté už před tím působil na zámku v Trnové u předchozího majitele Schaabnera a když později ozvala se v něm selská krev po předcích, kupuje dvůr se zámečkem a ujímá se tu hospodaření.

V tradici tamějšího lidu se dochovala zpráva, že skladatel František Škroup jezdil často o sobotách a nedělích do Trnové, že znal dobře tento tichý koutek země České, kam si jezdil

duševně odpočinout z Prahy... Zajisté si našel také svou zamilovanou vyhlídku na povltavský kraj - onu skálu dodnes zvanou „Škroupova kazatelna“, z níž je nádherný rozhled nejen na řeku Vltavu dole, ale až k Davli a k Vranému n. Vlt.

Cesta na Škroupovu kazatelnu vede pískovou alejí za zámkem, Anglickou zahrádkou, lesíkem U haltánu, dál přes louku a lesík ke skále „Kazatelna“ zdvižené asi 70 m nad hladinou Vltavy. Toto jedinečné zákoutí je přímo stvořené jako inspirace pro básníka i skladatele! Představuji si jasně jarní tání sněhu a slyším hukot řeky Vltavy dole i šumění lesů po stráních od Trnové k řece. A vidím povltavský kraj jako na talíři, který připomíná obrazně „zemský ráj“.

A kdož ví, zdali přítel a vrstevník - spolutvůrce naší národní hymny, autor libreta „Fidlovačky“ – Josef Kajetán Tyl někdy nezavítal se Škroupem do Trnové a zdali i on zde nenapsal ona prostá, ale překrásná slova naší hymny, „Voda hučí po lučinách bory šumí po skalínách, v sadě skví se jara květ, zemský ráj to na pohled... Kolikrát si skladatel asi preludoval melodii této tklivé písně na varhany v trnovském kostelíčku, než se definitivně objevila v roce 1834 v partituře oné zpěvohry! Zajímavé však je, že jak autor slov písně „Kde domov můj“ Josef Kajetán Tyl tak i skladatel František Škroup, nemínili napsat svému těžce zkroušenému národu hymnu, ale prostě píseň s vlasteneckým zápalem jako ódu na krásu naší země, píseň která by každého upřímného Čecha chytila za srdce! A to se jim rukou společnou podařilo! I když tehdejší vídeňský absolutismus takovéto národní provokace nemohl potřebovat a všechny opravdové vlastence likvidoval... a oblíbená zpěvohra „Fidlovačka“ již po 2. představení v neděli dne 11. ledna 1835 byla stažena z repertoáru - přesto ona líbivá a později znárodnělá píseň „Kde domov můj“ vykonala své poslání. Šla od úst k ústům z Prahy na venkov a záhy se stala majetkem celého, probudivšího se národa. Teprve za I. světové války 9. června 1917 byla „Fidlovačka“ znovu uvedena na prkna Městského divadla na Královských Vinohradech zásluhou režiséra K. H. Hilara. Tato zpěvohra za celou tuto dobu ničeho neztratila ze své podmanivé účinnosti, ba ani nezestárla!

VYBÍRÁME ZE ZRCADLA

Č. 100/1993

POEZIE A ŽIVOT

František Hrubín

Není člověka, na němž by nebylo něco vzácného, pro co ho musíme mít rádi, není věci, na níž by nebylo něco zvláštního, pro co se jí nepřestaneme znovu a znovu podívat, není události, není drobné příhody, v níž jako v jádru by nebyl ukryt košatý strom. Přejdeme-li bez zamyšlení, netečně kolem člověka, přehlédneme-li zdánlivě všední věc, neprožijeme-li s hlubokou upřímností okamžik, který nám zdánlivě nic nedává, budíme jisti, že jsme ze života něco ztratili. A stane-li se nám nezáměr, netečnost a necitlivost zvykem, ztrácíme celý život. Poezie nás učí, jak žít, abychom ze života neztratili ani drobeček, dává kolem nás rozkvétat všemu, co by bez nás pro naše oči nikdy květ nenasadilo.

FOTOREPORTÁŽ Z OSLAV MILENIA 1993

Biskup Jaroslav Škarvada se členy obecní rady – vpravo od něj sedící: starosta Jiří Peřina, stojící zleva: Ing. Alfons Limpouch-místostarosta, Jan Blažek, Jiří Hárovník, Oldřich Formánek, Jiří Šťastný

U pomníku padlých

FOTOREPORTÁŽ Z OSLAV MILENIA 1993

Vltavani ze Štěchovic, Davle a Prahy

1000 LET MILENIUM

Náš poslední, největší den...

Podzimním oslavám Milénia předcházela značná propagace. Nejen zpráva v Českém deníku, ale hlavně relace v Radiu Regina Praha, vysílaná v pátek 10. září v polední sledované hodině. Hovořili v ní J. Peřina, Ing. Limpouch, J. Klika, O. Sýkora, J. Rathouský, F. Kužela. Škoda, že se neozval i ženský hlas. V pátek večer se do pozdních hodin pracovalo na instalaci výstavy, poslední úkoly rozděleny, krásné počasí objednáno!

Na sobotu 11. září byli pozváni členové dechového orchestru mladých a mažoretky až z Mariánských Lázní. Sobotní ráno bylo "jako malované". Všudypřítomní skauti, Nezmaři, členové místní i státní policie zajišťovali hladký průběh celého programu. Mažoretky s orchestrem měly zpoždění, ale přesto slavnostně zahájily dopoledne v krásně uklizených a mnoha občany navštívených Skochovicích. Při řízné dechovce všichni získali dobrou náladu a se zájmem byl sledován závod šesti kostitřasů z Veterán bicykl klubu Zbraslav.

Proti všem plánům se průvod seřadil hned ve Skochovicích. Hudba, mažoretky, členové obecního zastupitelstva, mnozí z pozvaných rodáků, zástupci spolku Vltavanů z Davle a Štěchovic pochodovali ze Skochovic do Vraného. Po krátkém vystoupení mažoretek u nábřeží pokračoval průvod, posílen o vraňáky, k pomníku u hřbitova. Krátká vzpomínka Jiřího Peřiny na oběti obou světových válek, chvíle dojatého zamyšlení při zvucích naší státní hymny.

Od pomníku zamířili hosté do nedaleké sokolovny. Výstavu o minulosti i budoucnosti obce otevřel krátkým projevem autor historické publikace PhDr. Zdeněk Boháč. Hned první den navštívilo výstavu 200 hostů.

V odpoledním programu se zájmy občanů rozdělily. Mladé rodiny s dětmi spěchaly na stadion SK Vrané, kde po fotbalovém utkání dívčích družstev mělo dojít k seskoku sportovních výsadkářů. Obojí se bohužel, k velké lítosti návštěvníků nekonalo.

Zato zájemci o vážnou hudbu prožili v kostele sv. Jiří vzácné chvíle. Koncert p. Otto Nováka, varhaníka z chrámu sv. Víta v Praze, byl obohacen o řadu Dvořákových Biblických písní v přednesu barytonisty p. Marca Niubó.

V sobotním odpoledni odjeli vranští skauti s hosty z Mar. Lázní do Prahy. Přímo na Staroměstském náměstí předvedly mažoretky za doprovodu orchestru svůj působivý program, skauti rozvinuli transparenty a pozvali Pražany na poslední akce k Miléniu. Celou akci řídila s velkým úspěchem vedoucí skautek B. Tomková.

Do jubilea na břehu naší krásné Vltavy se zapojila i pražská paroplavba. Sám její ředitel pan Zdeněk Vitouš ve společnosti ministra Jana Stráského a pražského primátora Jana Koukala připravil zvláštním parníkem z Prahy do Vraného. Také parník měl zpoždění.

V teplém zářijovém podvečeru to však desítkám návštěvníků příliš nevadilo. Konečně se seřadil velký slavnostní průvod směřující k parkovišti před papírnou. Mezi hosty byli i členové ochotnického divadelního spolku z nedalekých Měchenic. Oblečení v historických krojích ztvárnili legendu o založení kláštera břevnovského, přednesli text darovací listiny, týkající se obcí Skochovic a Vraného. A mimo dějinné skutečnosti předali překvapenému starostovi obnovené „rychtářské právo“.

Zněla veselá hudba, mažoretky naposledy předvedly své svěží kroky a obraty, hovořili hosté, byla zhodnocena snaha všech, kteří přispěli k zdárnému průběhu akcí až po tento večer. Mezi přítomnými hosty se objevil i známý herec Jára Kohout. V setmělé zářijové noci byl vypálen ohňostroj. Na obloze se objevila zářící tisícovka. Osvětlený kostelík sv. Jiří se objevil v plné kráse.

Společné akce znásobily naše síly. Bylo by opravdu škoda nevyužít letošních zkušeností. Snad při nástupu do roku 2000 se všichni sejdem. Nebo přece jen dříve?

Tedy – díky všem a brzy nashledanou.

J. B.

VZÁCNÍ HOSTÉ.

Na neděli 12. září byl do Vraného pozván pan arcipat břevnovského kláštera Anastáz Opasek. Moudrý, vzácný člověk, plný laskavosti a životního optimismu.

V doprovodu J. Peřiny navštívil výstavu v sokolovně a od 17 hodin celebroid slavnostní bohoslužbu v kostele sv. Jiří. Po celou dobu zněly našim kostelem nádherné skladby, provedené chrámovým sborem Cantus Amici z Prahy. Slavnostní prostředí a srdečná slova osmdesátiletého pana arcipata zůstanou ve vzpomínkách přítomných zážitkem na celý život.

Čtenářům chceme připomenout, že v pražském nakladatelství TORST vyšla v roce 1992 v edici Svědectví o době a lidech kniha Anastáz Opasek „Dvanáct zastavení“.

J. B.

PODLE PROGRAMU VYDANÉHO K MILÉNIU, BYLA NEDĚLE 19. ZÁŘÍ OPRAVDU POSLEDNÍM DNEM LETOŠNÍCH OSLAV.

Podařilo se, že přijal naše upřímné pozvání také arcibiskup metropolita pražský Miloslav Vlk. V dopoledních hodinách celebroid slavnostní bohoslužbu, upřímným prostým slovem promluvil o životě i budoucnosti naší malé, krásné země. Po bohoslužbě vysvětlil i společný hrob, kde byly uloženy ostatky zemřelých, objevené při rekonstrukci kostela a hřbitova. Pan arcibiskup neodmítl ani pozvání na společný oběd se zástupci obce, který byl připraven v restauraci „U kaštanu“. Prosté rozloučení, slavnostní fotografování.

Během tvoření "skupinek" kolem pana arcibiskupa se u skupiny našich radních zastavilo auto s dalším hostem: ministr obrany Antonín Baudyš přijal pozvání na závěrečné slavnostní zasedání obecního zastupitelstva. Před zasedáním měli hosté ještě možnost prohlédnout si nejzajímavější exponáty výstavy.

Program zasedání měl rychlý spád:

Zahájení starostou obce Jiřím Peřinou, projev PhDr. Zdeňka Boháče k historickým skutečnostem, zajímavý referát ing. arch. Jos. Vraný o územním plánu obce a moderní bytové výstavbě, pozdravný projev p. ministra Baudyše PhDr. i přednostky Okresního úřadu Praha - západ pí Benešové, pozdrav zástupce rodiny zakladatelů zdejší papírny, dcera posledního majitele 92 letá paní Marianna Haaseová poslala přátelský dopis a 1000 DM pro účely obce.

Opravdu poslední slavnostní chvíle končily předáním pamětních publikací a medailí občanům, kteří se svojí činností v různých oborech zasloužili o naši obec.

Jejich seznam přinášíme v abecedním pořádku:

Jaroslav Babička - in memoriam, Jiřina Benedetti, Božena Brunová, František Černík, Václav Mánek, František Narovec, Milan Novák, Zdeněk Opl – in memoriam, Marie Plecháčová, Jiří Rákosník, Ladislav Ryšánek, Květoslava Skřivanová.

J. B.

Na slavnostní zasedání byli pozváni i další vzácní hosté. Ministr kultury Jindřich Kabát a předseda českého parlamentu Milan Uhde se omluvili telefonicky, písemnou omluvu prezidenta republiky otiskujeme.

Alfa

Kancelář prezidenta republiky

V Praze dne 14. září 1993
Č.j.: 6476/93

Vážený pane starosto,

děkujeme Vám za Váš dopis, kterým jste pozval pana prezidenta na oslavy Milenia trvání Vaší obce.

S politováním Vám však sdělujeme, že program pana prezidenta na měsíc září byl již před delší dobou plně obsazen a s konečnou platností uzavřen. Věříme, že pochopíte tuto situaci a přejeme zdar Vámi pořádané akci.

S pozdravem

Ivan Medek
ředitel odboru vnitřní politiky

Vážený pan
Jiří Peřina
starosta obecního úřadu
252 46 Vrané nad Vltavou

Vyřizuje: JUDr. J. Hasman

VÝSTAVA

Při příležitosti oslav Milénia obce Vrané nad Vlt. a Skochovic byla kromě mnoha jiných akcí, uspořádána také výstava o historii těchto obcí.

Obrazové a písemné materiály o Skochovicích dali k dispozici někteří starší obyvatelé Skochovic. Především to byl pan Jiří Rákosník, který zapůjčil materiály a fotografie o založení a činnosti Hasičského sboru Skochovice. Byla to zakládací listina Sboru, dokumentace o předání první hasičské motorové stříkačky, záznamy o valných hromadách Sboru, o jeho cvičeních a soutěžích. Fotografie dokumentovaly původní hasičskou zbrojnici, její slavnostní otevření, bývalé členy Hasičského sboru. Nechyběly ani ukázky pozvánek na hasičské bály a odznak.

Další fotografie a dokumenty, týkající se historie Skochovic, nám zapůjčili občané Skochovic: paní Zamrazilová, pan M. Petr, paní Lacinová, pan Benda, pan Matyáš, paní Čálová.

Všem patří náš upřímný dík.

V.H.

dne 28 září 1993 v 19 hod. v sále školy

F. Hrubín: „Není člověka, na němž by nebylo něco vzácného, pro co ho musíme mít rádi...”

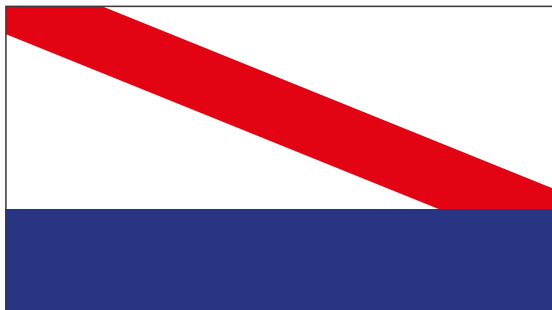
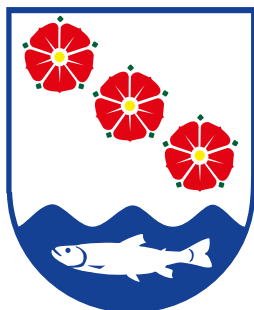
Těmito krásnými slovy zahájila ředitelka Umělecké školy paní Heda Javůrková Koncert k ukončení oslav Milénia naší obce.

V důvěrně známém prostředí hudebního sálu se často scházíme, abychom se potěšili a ocenili potleskem pokroky našich nejmenších i starších žáků.

Tento koncert však, stejně jako ten zahajovací v květnu, byl neobvyklý tím, že na něm vystupovali bývalí žáci této školy. Dnes jsou již někteří z nich profesionálními hudebníky, nebo studenty Konzervatoře. Prvním a nejtěžším krůčkům v hudbě je učili pedagogové naší školy. Během tohoto, vskutku pro naši obec výjimečného období, jsme u nás přivítali řadu vzácných osobností a umělců. Naše díky patří všem, kdož se zasloužili o organizaci těchto oslav.

Díky také naší Umělecké škole, která po celá léta, i ve dnech úplně všedních zasévá do srdcí dětí i nás dospělých krásu a ušlechtilost prýstící z hudby a umění.

M. D.

ZNAK A VLAJKA OBCE

Všechny oslavy našeho milénia provázely jako symbol nový znak a vlajka obce. V průběhu výstavy i při jiných setkáních se vyskytují dotazy, jak znak a vlajka vznikly. Dovoluji si proto připomenout minulé číslo Zrcadla, ve kterém na stranách 5 až 7 je podrobná informace – otisk žádosti a písemný návrh heraldika. Dnes otiskujeme písemné doklady, kterými jsou znak a vlajka naší obci oficiálně uděleny.

Alfa

Parlament České republiky
PŘEDSEDA POSLANECKÉ SNĚMOVNY

PhDr. Milan UHDE

V Praze dne 15. července 1993
Č.j.: 3228/93

Vážený pane starosto,
vážené členky a vážení členové obecního zastupitelstva,
vážené občanky,
vážení občané,

na základě Vašeho návrhu, po projednání ve výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, heraldické komisi tohoto výboru a po projednání v politickém grémiu Poslanecké sněmovny jsem rozhodl udělit Vaší obci znak a prapor.

Písemné vyhotovení rozhodnutí v příloze přikládám a pěkně Vás zdravím.

Obecní úřad
252 46 Vrané nad Vltavou

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA

PhDr. Jiřina Pavlíková
předsedkyně heraldické komise
Sněmovní 4, 118 26 Praha 1

OBEC Vrané nad Vltavou

20. 10. 1993

Č.j.:

619 V -

V Praze dne 15. října 1993

Vážení,

dovolu, abych upřesnila a doplnila oficiální oznámení předsedy Poslanecké sněmovny o přiznání znaku a praporu Vaší obci o následující popis:

Znak: Ve stříbrném štítu s vlnitou modrou patou, v níž plave stříbrný pstruh, tři kosmo položené červené růže se zlatými semeníky a zelenými kališními listy.

Prapor: List praporu je bílý s dolním modrým pruhem širokým jednu třetinu výšky. Na bílém poli je červený kosmý pruh o šířce jedné čtvrtiny šířky listu. Poměr šířky k délce listu je 2:3.

Předložený návrh zobrazení obecního znaku a praporu (grafická předloha) je součástí archivní dokumentace heraldické komise.

Ráda bych Vás ještě upozornila na skutečnost, že toto zobrazení, i když je heraldicky a vexilologicky správné, není jediné možné a absolutně neměnné. Rozhodnete-li se kdykoli - ať nyní nebo v budoucnosti - pro novou výtvarnou podobu obecních symbolů, je rozhodující a závazný slovní popis (blason), který je nutné respektovat do všech detailů - tak, jak je tomu nyní, na Vámi předloženém návrhu.

Závěrem připomínám, že užívání obecních symbolů (tj. znaku, praporu) může zastupitelstvo upravit přijetím obecně závazné vyhlášky, která stanoví za jakých podmínek, kde a kým mohou být symboly užity.

S přáním mnoha úspěchů v práci pro dobro Vaší obce

Jiřina Pavlíková

Obecní úřad
Vrané nad Vltavou
252 46 Vrané nad Vltavou

VYBÍRÁME ZE ZRCADLA Č. 101/1993

Pozn. 2018: Součástí oslav Milenia byl i koncert Štěpána Raka a Alfréda Strejčka. Ten byl impulsem k následnému organizování koncertů v místním kostele sv. Jiří, od r. 1997 již seriálu nazvaného VRANSKÉ HUDEBNÍ JARO. Tradice těchto koncertů se udržela dodnes – od r. 1993 se uskutečnilo neuvěřitelných 163 koncertů.

„TO NENÍ MOŽNÉ,

že světoznámý koncertní kytarista a skladatel Štěpán Rak byl u Vás ve Vraném?“ Tak se divili známi, když viděli zajímavý plakát, zvoucí na koncert 12. června v kostele sv. Jiří.

Ano, díky iniciativě manželů Škodových a hlavně sponzorství firmy p. Milana Škody, se podařilo zajistit koncert, který by s nadšením uvítali posluchači ve velkých městech. Však prostory vranského kostela velkému zájmu návštěvníků opravdu nestačily!

K 400. výročí narození J. A. Komenského sestavil známý herec a recitátor Alfred Strejček z Komenského díla „Obecná porada o nápravě věcí lidských“ pořad „Vivat Comenius“, k němuž Štěpán Rak složil působivou hudbu pro kytaru, orffovské nástroje a lidský hlas. Oba umělci objeli s tímto pořadem v roce 1992 (výročí J. A. Komenského) nejen Evropu, ale všechny velké státy světa. Právě to odpoledne, kdy jsme se chystali ve Vraném na koncert, hovořil p. profesor Rak v pražském rozhlasu o tom, že právě znovu odjíždějí do Austrálie. Mnozí jsme ten rozhovor v rádiu poslouchali. Název pořadu zní „učení“, ale přednášené myšlenky J. A. Komenského, který žil v 17. století, v době mnoha rozporů a protikladů, kdy se formovaly základy novodobé evropské společnosti, byly tak živé a aktuální, jakoby je psal pro tuto dobu, pro naše dny, pro život každého z nás. Z reakce nadšených posluchačů bylo patrné, že oslovily zástupce všech generací. Koncert končil přidavky kytarových skladeb, velkými ovacemi, nečekaným zájmem o nákup publikací s textem pořadu i kazet s nahrávkou koncertu. Oba umělci jsou velmi skromní, ale náš nadšený potlesk, květiny i pamětní medaile je opravdu potěšily. Díky všem, kteří vranským posluchačům připravili tento velkolepý kulturní zážitek.

J. B.

Několik vět z myšlenek J. A. Komenského, pronesených v pořadu na koncertě 12. června:

- *Všichni na jednom jevišti velikého světa stojíme, a cokoli se tu koná, všech se týče.*
- *Jako je celému lidskému pokolení celý svět školou, od počátku věků až do konce, tak i každému člověku je jeho věk školou, od kolébky až do hrobu. A jako příroda stále pracuje, nikdy nelenoš, jsouc zaměstnána svými věcmi na jaře, v létě, na podzim i v zimě, docela tak i náš život, je-li správně řízen, může, chce a s radostí vítá, být zaměstnán po všechny části a stupně věku.*

- *Život je práce. Je tedy zapotřebí příčinnivosti. Podstata dlouhověkosti jest, nežít v zahálce, nýbrž stále být v horlivé práci. Neboť pro líného je ustavičně noc a spánek, pro pracovitého den a bdění. Zahálka je hrob zaživa; zahálčivec je tedy podoben mrtvému.*
- *Musíme směřovat bez výhrady k tomu, aby se lidskému pokolení vrátila svoboda myšlenková, svoboda náboženská a svoboda občanská. Svoboda, tvrdíme, je nejskvělejší statek, stvořený spolu s člověkem a od něho neodlučitelný... Uvedme tedy člověka, pokud možno na svobodu!*

BYLO BY OPRAVDU NEVDĚČNÉ

uzavřít rok 1993 a nezmínit se podrobněji o výstavě, která byla k 1.000 výročí obce instalována v sokolovně, a hlavně nepřipomenout velkou řadu obětavých lidí, kteří ji připravili. Bez nároku na vděčnost spoluobčanů, bez nároku na „ztracený čas“, který výstavě věnovali.

Na přípravách a koncepci se podíleli členové rozšířené komise pro oslavy Milénia, ale našla se i celá řada dalších ochotných rukou. Úklid prostoru sokolovny před výstavou / a vlastně i po jejím skončení/ obětavě provedli starosta Sokola ing. Jaroslav Dřímál a členové výboru ing. Jiří Havlíček a pí. uč. Blanka Běličová. Technickou pomoc poskytl i mladí sportovci Jan Marsín a Karel Velebil. Do přijatelného stavu bylo třeba uvést i okolí sokolovny, vstupní prostory, schodiště. Do práce se pustily členky Sokola M. Opiová, V. Smolíková, M. Štorová, J. Benedetti. Panely na výstavu byly přivezeny z Radotína a technicky byly vylepšeny v dílnách papírny. Poslední „kosmetická“ úprava /natření rámu/ je čekala přímo na prostranství před sokolovnou jen pár hodin před zahájením instalačních prací. Každá pilná ruka přišla vhod. Proto díky M. Štorové, V. Smolíkové, sestrám Pavle a Lence Drahorádovým i Lukáši Novotnému! Podle daného scénáře vymezila B. Běličová v sokolovně prostory a plochy jednotlivým zájemcům a už jsme se rozběhli jako „pilní mravenečkové“. Nad historickými snímky a dokumenty jsme se svolávali a porovnávali, ale čas byl neúprosný. Historických listin se odhodlaně a osamoceně ujal pan PhDr. Zdeněk Boháč, dokumenty a zajímavé exponáty ze Skochovic sebraly a vkusně instalovaly Jana Čápová a Věra Hamplová, samostatnou expozici o Vraném přinesl v mnoha snímcích Ladislav Ryšánek, na historii papírny pracovali Eva Šustová a Petr Novotný, vývoj elektrárny připomněli manželé Křišťůvkovi, o modernizaci mateřských škol vypovídal panel připravený M. Štorovou, expozici základní školy připravily řed. A. Kiliánová a uč. B. Běličová, základní uměleckou školu představila krásnými výrobky dětí Mária Filipová, právě tak, jako N. Hrachovcová osvěžila prostředí výstavy pracemi dětí z družiny.

Památky na život Sokola přinesli manželé Dřímálové, zajímavými snímky se pochlubila Galaxie, zastoupená H. Šímanovou a MUDr. Velasem, obsáhlou dokumentaci o slávě ochotnického divadla ve Vraném zpracovaly J. Benedetti a V. Smolíková.

Při práci jsme zjistili neúprosnou skutečnost: Chybějí nám další plochy a prostory! Snažili jsme se totiž také připomenout současné dění a budoucnost obce. Chtěli jsme se pochlubit celostátně úspěšným kroužkem „Nezmaři“ s obětavým vedoucím uč. Janem Vrtiškou. Jen dokumentace těchto mladých přátel a ochránců přírody by zaplnila polovinu prostor sokolovny! Nadějí obce jsou i skauti pod odpovědným vedením Pavla Filipa, instalaci panelu skautek prováděly Blanka Tomková a Jar. Trojanová.

Velký zájem budily projekty a fotografie moderní bytové výstavby, které připravili ing. arch. Josef Vrana a ing. Pavel Selichar.

To není jen výčet jmen, za všemi je řada hodin práce. Kromě dospělých pomáhali i Nezmaři, skauti, někde i další rodinní příslušníci. Květinovou výzdobu velmi vkusně provedly B. Běličová a N. Hrachovcová.

FOTOREPORTÁŽ Z OSLAV MILENIA 1993

Ochotníci z Měchenic

„Předání zakládací listiny břevnovského kláštera“ v podání ochotníků z Měchenic

FOTOREPORTÁŽ Z OSLAV MILENIA 1993

Starosta Jiří Peřina s Járrou Kohoutem

Ohňostroj nad kostelem

Výstava byla slavnostně otevřena v sobotu 11. září a trvala celý týden. Bylo třeba zajistit „hostitelské služby“, popovídat přátelsky s rodáky, požádat o podpisy do pamětní knihy, prodávat publikace, plány obce, pohlednice. Výstavou prošlo přes 700 návštěvníků. Přijeli i žáci a učitelé z nedaleké Zvole; vranské děti přišly v doprovodu učitelů v některých vyuč. předmětech.

Mnozí občané litovali, že mají doma další cenné památky, fotografie, dokumenty. V divadelní pozůstalosti p. Opla a dalších nadšených ochotníků z Vraného by se našlo tolik plakátů, snímků a knih, že by zaplnily celou výstavu.

Někteří rodiče marně hledali na školních obrázcích tváře svých dětí... Bohužel, i dokumentace jen o válečné historii zdejší školy by potřebovala velké prostory!

Pamětníci sportovní slávy kopané a ledního hokeje marně hledali připomínky svých mladých let. Panel, který byl připraven pro SK Vrané, zůstal, bohužel, do poslední chvíle prázdný... Bylo potěšující, že mnozí občané přišli na výstavu několikrát; brali ji jako společenskou záležitost, přišli si (někdy i při kávě) popovídat a zavzpomínat. Místní rodák ing. arch. Ladislav Dufek přinesl na doplnění rozmnožené snímky staveb, památek, fotoamatér p. Josef Kopecký pohotově uplatnil barevné fotografie ze zahájení oslav. Presentoval se i panoramatickým snímkem - pohledem na naši obec z levého břehu Vltavy. Většina z těch, kteří výstavu připravili, se podílela i na hostitelských službách. Přibývají k nim ještě paní Jaroslava Linhartová a pan Milan Jirchář. Nejvzácnějšími hosty výstavy byli pan Anastáz Opasek, arcipat břežnovského kláštera, a ministr nár. obrany ing. Antonín Baudyš s chotí.

Vzácní a stejně srdečně vítání byli i „všichni dobří rodáci“, všichni naši spoluobčané z Vraného i širokého okolí.

Díky všem za práci, díky za návštěvu, uznání a pochopení. Snad jsme se nesnažili nadarmo.

J. B.

STAROMĚSTSKÉ NÁMĚSTÍ SLAVILO NAŠE MILÉNÍUM

Věřte, je to pravda. Čtěte a vězte.

Je sobota 11. září 1993, sluníčko svítí, blíží se 13. hodina, do dvou autobusů parkujících u nové školy nastupují mladá, půvabná, nohatá děvčata - mažoretky, společně se členy a členkami doprovodného dechového orchestru - všichni z Mariánských Lázní a ještě vranští skauti a Nezmaři s transparenty a vlajkami. Všichni sedí. Odjezd směr Praha, my vedle pana řidiče co by navigátoři. V rukou máme fax od Pražské paroplavby s pokyny kdy, kde, jak, co.

Na určeném místě jsme včas. Oba autobusy se vyprázdňují, všichni jsme na nábřeží Vltavy a rozhlížíme se, kde je zástupce paroplavby s dalšími pokyny. Nikde nikdo! Čas běží. Správný skaut si musí poradit v každé situaci. Vše jde ráz na ráz. Řadíme průvod - naše vranská mládež s transparenty a vlajkou vpředu, mažoretky, hudba. Vyrazíme vpřed. Ulice je plná projíždějících aut, zastavujeme dopravu a náš nádherný průvod se dává do pohybu Pařížskou ulicí směrem Staroměstské náměstí. Hudba hraje, mažoretky tančí. Lidé na chodnicích zůstávají stát, z přilehlých hospůdek a obchůdků vybíhají další zvědavci, fotoaparáty cvakají, tváře se usmívají, radostné výkřiky, tleskající ruce. Blížíme se k cíli naší cesty. Kam teď? Kde je určené místo pro naše mladé umělce? Náměstí je plné lidí. Nevadí, vybíráme prostor. Tady se nám líbí. Průvod zastavuje a formuje se ke svému hodinovému vystoupení. Lidé soubor obklopují a začínáme. Přistupují ke mně dva policisté. Otázka: „Co zde hodláte dělat?“ Odpovídám (spíš kóktám), že zde budou naši mladí mít vystoupení, ale že zástupce paroplavby nedorazil a že vystoupení zajišťovali oni, a že, a že. Policisté se usmívají. Já vytrěštěné oči. Jenom se ubezpečují, zda na náměstí budeme opravdu hodinu. Přitakám a uklidňuji se. Páni policisté si špitají, že je zde

plánovaná demonstrace anarchistů. Kladu otázku: „Co tedy máme dělat?“ Odpověď: „Hrát!“ Hrajeme, vystoupení pokračuje, anarchisté opouští Staroměstské náměstí. Policisté se usmívají a radostně odcházejí. A my si uvědomujeme, že jsme rozehnali anarchistickou demonstraci. Program běží dál. Opět úsměvy na tvářích, bouřlivé potlesky, fotoaparáty, kamery, nadšení Pražané i zahraniční turisté.

Transparent, inzerující naše MILÉNIUM, je také středem pozornosti přihlížejících. Slyším: „Kdepak je to Vrané?“, „Tisíc let, to je oslava.“, „Je to město nebo vesnice?“, „Uděláme si tam výlet.“, „Ve Vraném je na Vltavě přehrada.“, „Přes Vrané jezdíme vlakem na chatu.“, atd. Naše obec se dostává do povědomí Pražanů.

Vystoupení končí. Opět tvoříme průvod, zastavujeme dopravu a odcházíme směr nábreží. Hurá! V přístavišti stojí parník. Ještě dotaz, zda je to ten náš. Je. A konečně se k nám hlásí paroplavba. Nastupujeme na parník, vítá nás pan ředitel Vitouš, zdravíme se s panem ministrem Stráským, chybí nám pan primátor Koukal. Konečně nastupuje s velkým zpožděním i on, zdravíme se s ním a můžeme zvednout kotvu. „Naše“ děvčata na rozloučenou s Prahou ještě tančí a parník se vydává proti proudu. Sluníčko je náš stálý společník i na parníku, hudba hraje, po celou cestu zpíváme, povídáme, zábava je výborná. Jsme pod Vyšehradem, pak Braník, Modřany, podjíždíme most u Zbraslavi a už se před námi objevuje naše Vrané. Ukazujeme hostům kostel, papírnu, Megafyt a už jsme v komoře. Vyjíždíme na jezero a před námi je nádherný pohled na naši obec. Přijíždíme sice se zpožděním, ale přesto jsme radostně vítáni ohromným davem našich spoluobčanů a rodáků. Přístav, vystupujeme, jsme vítáni a dál už to znáte.

Když se v komisi Milénia rozhodlo, že pojedu jako doprovod s mažoretkami do Prahy, vůbec se mi nechtělo jet. Bylo mi líto, že přijdu o program ve Vraném. Svůj názor jsem si opravila hned v Praze. Byl to zážitek, na který se nikdy nezapomene. Ba naopak, mrzí mě, že se té parády nemohlo účastnit více našich občanů. Pocity, které jsem zažila v den oslav, byly tak nádherné, že se mi velmi těžko vyjadřuji. Prostě, bylo to krásné!

B. T.

Parníkem z Prahy přijeli s našimi skauty a mažoretkami i hosté: ředitel paroplavby Vitouš, ministr dopravy Stráský, primátor Prahy Koukal

FOTOREPORTÁŽ Z OSLAV MILENIA 1993

Kromě členů obecního zastupitelstva se slavnostního obědu s pražským arcibiskupem Vlkem zúčastnil i ministr obrany Baudyš s manželkou, PhDr. Boháč (na kraji vlevo) a architekt Vrana (na kraji vpravo).

Parníkem z Prahy přijeli s našimi skauty a mažoretkami i hosté: ředitel paroplavby Vitouš, ministr dopravy Stráský, primátor Prahy Koukal

FOTOREPORTÁŽ Z OSLAV MILENIA 1993

Slavnostní zasedání na závěr oslav v sokolovně

Slavnostní zasedání na závěr oslav v sokolovně

VÝROČNÍ RAZÍTKA KE 1025 LETŮM OBCE

